

سوریه؛ بزرگترین عرصه شکست سازمان سیا

یک پایگاه خبری فرانسوی زبان، عملیات سازمان جاسوسی مرکزی آمریکا در انتقال سلاح و نیروهای تروریستی به سوریه را بزرگترین عملیات محرمانه تاریخ سیا معرفی و تأکید کرد که ابعاد شکست این عملیات نیز بی سابقه بود.

به گزارش آران نیوز: به نقل از پایگاه خبری فرانسوی زبان (Le Devoir Ide)، واشنگتن پست اخیراً از توقف حمایت‌های سازمان مرکزی جاسوسی آمریکا از معارضان معتدل! سوریه خبر داد و تأکید کرد این معارضان در گذشته تهدید به براندازی بشار اسد رئیس‌جمهور سوریه کرده بودند، اما این تحول منجر به ویرانی در سوریه با مداخله نظامی مستقیم روسیه در همان سال با شکست مواجه شد.

"منجر به ویرانی" از آن لحاظ گفته می‌شود که دیوید ایگناتیوس نویسنده واشنگتن پست اخیراً تأکید کرده است که واشنگتن و متحدانش نمی‌توانند راه حل سیاسی و دموکراتیک و اعتدال‌گرایانه مشخصی را جایگزین دولت سوریه کنند. چارلز لستر متخصص مسائل مربوط به سوریه نیز که به صورت علنی از توقف این جنگ محرمانه از سوی سیا بر ضد سوریه ابراز تأسف کرده بود، تأکید کرد که آژانس اطلاعات مرکزی آمریکا نیروهایی بالغ بر 45 هزار نفر را در چارچوب این عملیات از ژانویه سال 2016 جذب کرده بود که نام کد گذاری شده آن "چوب های چنار" بود.

جاشوا لاندس در این رابطه می‌گوید که مخالفان معتدل مورد حمایت سیا و شرکای آن از ژانویه سال 2014 در کنار شبه نظامیان تروریستی به مبارزه مشغول بودند. شبه‌نظامیانی که 6 ماه بعد و بعد از اعلام خلافت ابوبکر بغدادی نام داعش به خود گرفتند. این موضوع را فابرس بالانش کارشناس مسائل سوریه نیز مورد تأکید قرار داده و می‌گوید که این شورشیان بعد از زمستان سال 2013-2014 بود که با داعش وارد جنگ شدند. اما قبل از آن تاریخ با داعش متحد بودند.

اکثر شورشیان مورد حمایت سیا و متحدان آنها پس از جدا شدن از داعش با شاخه گروه تروریستی القاعده در سوریه تحت عنوان جبهه النصره ائتلاف کردند و این ائتلاف تا جولای 2016 ادامه پیدا کرد. در این تاریخ نیز تنها اسم جبهه النصره تغییر پیدا کرد و در ظاهر از شبکه منتسب به اسامه بن لادن جدا شد.

روزنامه نیویورک تایمز نیز در اکتبر گذشته تأکید کرده است که آقای لستر و کارشناسان دیگر صراحتاً اعلام کردند که اکثریت مطلق گروه‌های شورشی مورد حمایت آمریکا در حلب، در داخل این شهر مبارزه کرده و برای حمایت از گروه تروریستی القاعده که وارد درگیری‌های اساسی در این شهر شده بودند، نیروهای دولتی سوریه را به شکل گسترده‌ای موشک باران کردند.

بسیاری از گروه‌های متحیر در جریان این عملیات مشاهده می‌شدند. واشنگتن بیش از هر چیز مدعی بود که از سپتامبر سال 2001 با تروریسم در حال مبارزه است، اما بیش از 5 سال به گروه‌هایی که در کنار گروه تروریستی القاعده مبارزه می‌کردند، پشتیبانی می‌دادند. به نظر نمی‌رسد که این موضوع مشکلی در میان تصمیم سازان آمریکایی و متحدان غربی آنها ایجاد کرده باشد. البته این موضوع کمتر مورد توجه قرار گرفته و گفته می‌شود.

لاندس نیز تأکید کرد که آمریکا از اواسط سال 2012 می‌دانست که سلاح‌هایی که سی‌آی‌ای و 15 آژانس جاسوسی دیگر آمریکا به صورت گسترده از طریق ترکیه و اردن به سوریه می‌فرستند، به صورت مستقیم به دست گروه‌های تروریستی می‌رسد. این موضوع را روزنامه نیویورک پست در اکتبر سال 2012 مورد توجه قرار داد.

براساس نوشته این پایگاه فرانسوی، شبکه‌ای که بیشترین استفاده را از هزاران تن سلاح ارسال شده توسط آمریکا برد، جبهه النصره بود. این موضوع به همین روال ادامه پیدا کرد تا اینکه امروز این جبهه که نام خود را تغییر داده و هیئت تحریر الشام گذاشته، کنترل استان ادلب و شهر اصلی آن را در اختیار دارد.

گریس پورتر روزنامه نگار آمریکایی در مقاله‌ای با عنوان " آمریکا چگونه تروریست‌ها را در سوریه مسلح کرد؟" به این تجاوزهای خطرناک اشاره و تأکید کرد که سلاح‌های فراوانی که با مدیریت سی‌آی‌ای به اراضی سوریه ارسال می‌شد، بعلاوه 20 هزار نیرویی که از مرز ترکیه به این کشور اعزام شد، ماهیت این تغییرات را تا حد زیادی روشن کرد. پورتر از وجود شبکه گسترده‌ای خبر داد که سی‌آی‌ای و متحدانش برای انتقال سلاح از بالکان و لیبی تشکیل داده بودند. وی همچنین تأکید کرد که عربستان 15 هزار موشک تاو آمریکایی برای تروریست‌ها ارسال کرده است.

این موشک‌های ضدتانک ساخت شرکت رایبتون آمریکا بود که به صورت گسترده از سال 2014 وارد عرصه درگیری‌ها شد و استفاده از این موشک‌ها توسط گروه‌های تروریستی خسارت‌های زیادی به نیروهای سوریه وارد کرد. به نظر می‌رسد این موشک‌ها عامل اصلی ورود روسیه به بحران سوریه در ابتدای پاییز سال 2015 بود.

وی در ادامه مقاله خود تأکید می‌کند این تسلیحات از طریق سیا و متحدانش وارد عرصه درگیری‌های سوریه شد و نقش گسترده‌ای در تغییر موازنه‌ها داشت و باعث شد شاخه گروه تروریستی القاعده در سوریه و نزدیکان آن به قوی‌ترین گروه‌های متخاصم با بشار اسد تبدیل شوند. همچنین توجه به این نکته لازم است که جبهه النصره و داعش در گذشته یک گروه بودند، اما در بهار سال 2013 از هم جدا شدند و جنگی نیز بین آن‌ها در گرفت.

واقعیت این است که بیشتر عناصر مبارز که نام آنها سازمان دولت اسلامی در عراق بود و اکثریت آنها عراقی بودند، از تابستان

سال 2011 یک گروهک شبه نظامی را در ژانویه سال 2012 ایجاد کردند که بعدها نام جبهه النصره به خود گرفت. مجله فارین پالیسی در مطلبی با اشاره به شکاف به وجود آمده تأکید کرد که اکثریت گسترده رهبران و مبارزان جبهه النصره در سوریه از محمد الجولانی رهبر اصلی این گروه پیروی نمی‌کردند، بلکه ترجیح می‌دادند با خلیفه ای که بغدادی تعیین می‌کند، بیعت کنند. تعداد این افراد به 15 هزار نفر از میان مجموع 20 هزار نفری نیروهای النصره می‌رسید.

فارین پالیسی همچنین نوشته است که در پی شکاف بوجود آمده، داعش در تمامی بخش‌های شمال سوریه بر مراکز فرماندهی جبهه النصره و انبارهای مهمات و تسلیحات آنها تسلط پیدا کرد. به عبارت دیگر سلاح‌ها و مهمات گسترده‌ای که تحت نظارت سی آی ای به صورت مستقیم یا غیرمستقیم برای جبهه النصره ارسال می‌شد، در نهایت به دست داعش افتاد.

بنا بر اعلام منابع سی آی ای که ترجیح دادند نامشان فاش نشود و منابعی از فرماندهی عملیات ویژه آمریکا، بخش نظامی عملیات محرمانه‌ای که سی آی ای و متحدانش در سوریه انجام دادند، مبتنی بر این بود که تعداد زیادی از نیروهای ویژه ملحق شده به سیا به آموزش تعداد زیادی از عناصر تندروی تروریستی داعش و جبهه النصره بپردازند.

به عبارت واضح‌تر بسیاری از مزدوران که از سوی سی آی ای برای مبارزه با بشار اسد استخدام شده بودند، گرایش‌های خود یا هواداری از گروه‌های تروریستی را مخفی می‌کردند.

واقعیت این است که دولت بشار اسد از حمایت گسترده مردمی خود و مداخله نظامی روسیه استفاده کرد و این دو مولفه، چیزهایی بودند که استراتژیست‌های باراک اوباما رئیس‌جمهور سابق آمریکا را پیش‌بینی نکرده بودند. از سوی دیگر جریان‌های غربی که از سال 2011 قرار بود در جنگ بر ضد جریان‌های تروریستی حضور داشته باشند، به پوشش و حمایت از متحدان منطقه‌ای خود در حمایت از گروه‌های تروریستی دست بردند.

این پایگاه اینترنتی فرانسوی می‌افزاید که گسترش روزافزون گروه تروریستی داعش در سال 2014 و مصیبت‌هایی که این گروه ایجاد کرد، تا حد زیادی نتیجه سیاست‌های غیرهوشمندانه و کوتاه مدتی بود که عربستان سعودی تأمین مالی اصلی آن را بر عهده داشت. نقش متحدان ترک و خلیجی کشورهای غربی-اروپایی نیز در این میان غیر قابل انکار است. البته هیچ یک از کشورهای غربی به این موضوع اعتراض رسمی نکردند.

در نهایت با توجه به پیامدهای مصیبت بار این جنگ مخفیانه سی آی ای، که واشنگتن پست در ژوئن سال 2014 آن را یکی از بزرگ‌ترین عملیات مخفیانه سی آی ای توصیف کرده بود، بزرگترین شکست به پیکر این سازمان جاسوسی وارد شد.